

Sygn. akt *XVII AmE 227/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik

po rozpoznaniu 15 maja 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółki akcyjnej w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 19 grudnia 2017 r. Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję w całości;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 854,00 zł (osiemset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 227/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 grudnia 2017 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 49 i ust. 2h pkt 9 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.) (dalej p.e.) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) (dalej k.p.a.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. (dalej powód), orzekł, że:

1. Przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c p.e. w zakresie danych wskazanych w art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e.,
2. za działanie wskazane w pkt 1 wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych).

Od powyższej Decyzji powód złożył odwołanie. Zaskarżając Decyzję w całości wniósł o jej uchylenie lub ewentualnie, na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. w zw. z art. 56 ust. 6a p.e., o zmianę Decyzji w części dotyczącej jej pkt 2 poprzez

odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej oraz zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zaskarżonej Decyzji powód zarzucił:

a) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 61 § 1 i 3 k.p.a. w zw. z art. 37 ust. 2c p.e. poprzez niewszczęcie postępowania w przedmiocie zmiany koncesji w zakresie adresu siedziby Spółki, pomimo wniosku Spółki z dnia 12 stycznia 2017 r. oraz pisma Spółki z dnia 16 czerwca 2017 r., co w konsekwencji skutkowało nałożeniem na Spółkę kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł;

b) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 64 § 2 k.p.a. poprzez przyjęcie, że pismo Spółki z dnia 16 czerwca 2017 r. zawierało braki formalne, które Spółka zobowiązana była uzupełnić, co w konsekwencji doprowadziło do pozostawienia pisma Spółki z 16 czerwca 2017 r. bez rozpoznania, podczas gdy w piśmie tym Spółka potwierdziła, że pismo Spółki z dnia 12 stycznia 2017 r. należy traktować jako wniosek o zmianę koncesji w trybie art. 37 ust. 2c p.e.;

c) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 220 § 1 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 64 § 2 k.p.a. poprzez żądanie uzupełnienia pisma Spółki z dnia 16 czerwca 2017 r. o dane znane organowi z urzędu, a w związku z ich nieuzupełnieniem pozostawienia pisma Spółki z dnia 16 czerwca 2017 r. bez rozpoznania, co w konsekwencji doprowadziło do nałożenia na Spółkę kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł;

d) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 8 § 1 k.p.a. poprzez prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania do władzy publicznej przejawiający się przyjęciem dowolnej, a nie swobodnej interpretacji oświadczeń Spółki z pominięciem kontekstu sytuacyjnego w jakich oświadczenia te były składane, a w szczególności z pominięciem oświadczenia Spółki z dnia 16 czerwca 2017 r. i w konsekwencji przyjęcie, że pismo Spółki z dnia 12 stycznia 2017 r. nie stanowiło wniosku o zmianę koncesji.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1) oddalenie odwołania;

2) dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach administracyjnych sprawy na okoliczność zasadności wymierzenia powodowi kary pieniężnej;

3) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezesa URE z 14 września 2015 r. Nr (...) udzielono przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w W. koncesji na obrót paliwami gazowymi na okres od 21 września 2015 r. do 31 grudnia 2030 r. (k. 7-9 akt adm.). Natomiast Decyzją Prezesa URE z 15 grudnia 2015 r. Nr (...) udzielono przedsiębiorcy (...) S.A. z siedzibą w W. koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą na okres od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2030 r. (k. 10-12 akt adm.).

Zgodnie z warunkiem 2.4.1 pierwszej koncesji oraz warunkiem 2.7 drugiej koncesji Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności firmy, siedziby, adresu, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania.

W dniu 4 stycznia 2017 r. na mocy uchwały nr 1 Zarządu powoda zmieniono adres siedziby z dotychczasowego przy ul. (...), (...)-(…) W. na nowy przy ul. (...), (...)-(…) W.. Uchwała weszła w życie z dniem podjęcia (k. 44- 47 akt adm.).

Pismem z 12 stycznia 2017 r. (omyłkowo datowanym na 12 stycznia 2016 r.), nadanym 13 stycznia 2017 r., powód poinformował Prezesa URE na podstawie pkt 2.4.1. koncesji na obrót paliwami gazowymi oraz pkt 2.7 koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą m.in. o zmianie adresu siedziby (k. 13-16 akt adm.).

Pismem z dnia 2 lutego 2017 r. Prezes URE wezwał powoda do przesłania odpisu pełnego z Krajowego Rejestru Sądowego. Jednocześnie poinformował, iż zgodnie z art. 37 ust. 2c p.e., w przypadku zmiany danych, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 7 p.e., przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane złożyć wniosek o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, co oznacza, iż Koncesjonariusz, w przypadku zmiany adresu siedziby, obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o zmianę posiadanych koncesji, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tej zmiany (k. 17-18 akt adm.).

W międzyczasie, w dniu 7 lutego 2017 r., do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dokonano wpisu obejmującego zmianę adresu siedziby powoda (k. 3-6 akt adm.).

W odpowiedzi na wezwanie organu, pismem z dnia 13 lutego 2017 r. (omyłkowo datowanym na 13 lutego 2016 r.) powód przesłał m.in. poświadczoną za zgodność z oryginałem informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców KRS (k. 19-28 akt adm.).

W dniu 15 lutego 2017 r. w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nr (...) ((...)) pod pozycją (...) zamieszczono ogłoszenie o zmianie adresu siedziby powoda w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (k. 6 akt adm.).

Prezes URE pismem z 7 marca 2017 r. ponownie wezwał powoda do przesłania odpisu pełnego Przedsiębiorcy z KRS oraz ponownie poinformował go o obowiązku wynikającym z art. 37 ust. 2c p.e. (k. 29-30 akt adm.).

Przedsiębiorca przy piśmie z 20 marca 2017 r. przesłał ww. dokument (k. 31-35 akt adm.).

Zawiadomieniem z 26 maja 2017 r. (k. 1 akt adm.) Prezes URE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu w tym samym dniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w związku z podejrzeniem niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c p.e. w zakresie art. 37 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. W przedmiotowym zawiadomieniu zawarto jednocześnie wezwanie do przedstawienia następujących informacji i dokumentów:

- sprawozdania finansowego za 2016 r., sporządzonego zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r., poz. 1047 ze zm.);
- wskazania właściwego miejscowo urzędu skarbowego.

Ponadto Prezes URE poinformował Przedsiębiorcę o możliwości złożenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie, złożenia wniosków dowodowych oraz przesłania uwierzytelnionych kopii dokumentów mających związek ze sprawą.

Odpowiedzi na powyższe zawiadomienie, powód wyjaśnił (k. 36-41 akt adm.), że w piśmie z 12 stycznia 2016 r. przekazał Prezesowi URE informacje o podjęciu uchwały dotyczącej zmiany adresu. Stwierdził również, iż wpis nowego adresu w rejestrze przedsiębiorców KRS ma wyłącznie charakter deklaratoryjny, a powód składając ww. informację o zmianie adresu „implicitnie wskazywał Prezesowi URE, że nastąpiły okoliczności wymagające zmiany koncesji”. Przedsiębiorca wyjaśnił również, że do tej pory stał na stanowisku, że „Prezes URE nie żąda odpisu KRS, aby uzyskać informacje o wpisie, który ma charakter deklaratoryjny, ale aby przeprowadzić proces zmiany koncesji, z uwagi na zaistniałą zmianę w zakresie adresu Spółki”. Przedsiębiorca jednocześnie przyznał, że wskazał Prezesowi URE okoliczności wymagające zmiany koncesji, aczkolwiek żądanie zmiany nie było jednoznacznie wyartykułowane, ale w świetle przedstawionych przez niego okoliczności nie powinno budzić wątpliwości po stronie Prezesa URE. W piśmie tym Przedsiębiorca ponadto oświadczył, iż potwierdza swój wniosek o zmianę koncesji w trybie art. 37 ust. 2c p.e. z uwagi na zmianę adresu siedziby.

Z uwagi na powyższe oświadczenie, pismem z 14 lipca 2017 r., Prezes URE wezwał powoda do uzupełnienia podania, w terminie 14 dni od otrzymania pisma, poprzez sprecyzowanie przedmiotu żądania, w szczególności wskazania, które koncesje obejmowało żądanie i jaki był zakres żądanych zmian.

W powyższym wezwaniu Prezes URE wyjaśnił, że pismo z 12 stycznia 2016 r. (data wpływu do URE: 17 stycznia 2017 r.) było pismem informującym Prezesa URE o dokonanych zmianach dotyczących Przedsiębiorcy i nie zawierało jakiegokolwiek żądania, w tym żądania zmiany posiadanych przez Przedsiębiorcę koncesji na obrót paliwami gazowymi oraz obrót gazem ziemnym z zagranicą. Wskazano ponadto, że pismo Przedsiębiorcy z dnia 16 czerwca 2017 r. nie określało, o zmianę których koncesji się ubiegał oraz jaki był zakres żądanych zmian (k. 91-92 akt adm.).

Ponadto wobec tego, iż powód przy piśmie z 16 czerwca 2017 r. nie przedstawił sprawozdania finansowego sporządzonego zgodnie z zasadami ustawy o rachunkowości, Prezes URE wezwał powoda do przedstawienia takiego sprawozdania finansowego Przedsiębiorcy za 2016 r., a oprócz tego do nadesłania:

- kopii uchwały zarządu dotyczącej zmiany adresu siedziby, o której jest mowa w piśmie powoda z 16 czerwca 2017 r.,
- pierwotnej treści statutu powoda wraz ze wszystkimi zmianami (k. 42-43 akt adm.).

Przedsiębiorca na powyższe wezwanie Prezesa URE odpowiedział pismami z 7 sierpnia 2017 r. (k. 44-58 akt adm.) oraz z 21 sierpnia 2017 r. (k. 59- 80 akt adm.), przesyłając stosowne dokumenty.

Natomiast Prezes URE, działając w oparciu o art. 64 § 2 k.p.a., z uwagi na nieuzupełnienie w wyznaczonym terminie braków formalnych podania, pismem z 18 sierpnia 2017 r. znak: (...) zawiadomił powoda o pozostawieniu jego podania z 16 czerwca 2017 r. bez rozpoznania (k. 93-94 akt adm.).

Następnie Prezes URE zawiadomił powoda o zakończeniu postępowania dowodowego i przysługującym mu prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia otrzymania ww. zawiadomienia (k. 81 akt adm.).

Decyzją Prezesa URE z 13 września 2017 r. Nr (...) cofnięto powodowi z dniem 30 września 2017 r. koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą wobec złożenia przez niego wniosku w tym zakresie (k. 83-84 akt adm.).

19 grudnia 2017 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Karze pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 49 p.e., podlega ten, kto nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c lub ust. 2d. Zgodnie z art. 37 ust. 2c p.e. w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7 oraz ust. 2a, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane złożyć wniosek o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian. Zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e. koncesja powinna określać oznaczenie podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adres.

Oznacza to, że przedsiębiorca w razie zmiany m.in. adresu jego siedziby powinien złożyć do organu regulacyjnego wniosek o zmianę koncesji w tym zakresie.

Należy jednak zwrócić uwagę, że obydwie koncesje udzielone powodowi, zarówno ta na obrót paliwami gazowymi, jak i ta na obrót gazem ziemnym z zagranicą, nie wskazywały adresu Koncesjonariusza a wyłącznie jego siedzibę. Wynika to z faktu, iż w czasie ich udzielenia, brzmienie art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e. ograniczało się do stwierdzenia, że

koncesja powinna zawierać tylko oznaczenie siedziby Koncesjonariusza, czyli nie przewidziano podania w koncesji adresu tej siedziby. Tym niemniej wobec jednoznacznego brzmienia później wprowadzonego przepisu art. 37 ust. 2c p.e. dotyczącego obowiązku złożenia wniosku o zmianę koncesji w razie zmiany adresu Koncesjonariusza na powódzie taki obowiązek ciążył wobec zmiany jego adresu z ul. (...) w W. na ul. (...) w W., mimo, że do tej pory w koncesjach te adresy nie widniały.

W niniejszej sprawie Prezes URE błędnie uznał, że powód nie zrealizował obowiązku określonego ww. przepisami.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było potraktowanie przez organ pisma powoda z 12 stycznia 2017 r. (omyłkowo opatrzonego datą 12 stycznia 2016 r.) wskazującego nowy adres siedziby powoda jako zawiadomienia o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności, które stanowiło dla Prezesa URE jedynie wypełnienie obowiązku informacyjnego z pkt 2.4.1 i 2.7 koncesji, a tym samym doprowadziło do stwierdzenia, że powód naruszył art. 37 ust. 2c w zw. z art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e. w ten sposób, że nie złożył wniosku o zmianę koncesji w zakresie tego adresu, co podlega karze na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 49 i ust. 2h pkt 9 p.e.

Tymczasem, w ocenie Sądu, ww. pismo powoda należało zakwalifikować jako wniosek o zmianę koncesji.

Należy bowiem zauważyć, że obydwie koncesje zostały wydane w okresie, w którym obowiązywał przepis art. 59 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (mający zastosowanie w związku z treścią art. 63 ww. ustawy o swobodzie), który stanowił, że przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi koncesyjnemu wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 49 (chodzi m.in. firmę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej), w terminie 14 dni od dnia ich powstania, a następnie przepis art. 37 ust. 1c p.e. zobowiązujący przedsiębiorców energetycznych do zawiadamiania Prezesa URE w przypadku zmiany danych, o których mowa m.in. w ust. 1 pkt 1 i 2. Jednakże 3 sierpnia 2016 r. wszedł w życie przepis art. 37 ust. 2c p.e. zastępujący obowiązek informacyjny z art. 37 ust. 1c p.e., w przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7 oraz ust. 2a. Zgodnie z nowym przepisem przedsiębiorstwo energetyczne było obowiązane złożyć wniosek o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian. Przy czym wobec zmiany art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e. od dnia 2 września 2016 r. wymagane jest również podanie adresu podmiotu, a w związku z tym złożenie wniosku o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia zmian w adresie podmiotu.

Zatem zdaniem Sądu obowiązek zawiadamiania o zmianie danych zawarty w koncesjach był konsekwencją wówczas obowiązujących przepisów, a tym samym ich zmiana w późniejszym okresie powinna także spowodować zmianę obowiązku zawiadamiania na obowiązek złożenia wniosku o zmianę koncesji, skoro obowiązek informacyjny dotyczący danych z art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e. został wyeliminowany na rzecz obowiązku złożenia wniosku o zmianę koncesji.

W tej sytuacji, biorąc pod uwagę powyższe zmiany przepisów ustawowych oraz fakt, że powód składając pismo z 12 stycznia 2017 r. (omyłkowo opatrzone datą 12 stycznia 2016 r.), wskazując w nim na zmianę dotychczasowego adresu na nowy, dochował 7 – dniowego terminu na złożenie wniosku o zmianę koncesji, należało to pismo tak właśnie potraktować, a nie jako jedynie zawiadomienie. Opisane zmiany danych dokonane uchwałą zarządu spółki powoda w dniu 4 stycznia 2017 r. zostały bowiem zarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 7 lutego 2017 r. a ogłoszone w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w dniu 15 lutego 2017 r.

Przyjmując zatem za pozwanym, iż 7-dniowy termin na złożenie wniosku o zmianę koncesji należy liczyć od momentu ogłoszenia zmiany w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, Sąd zważył, że powód, składając pismo z 12 stycznia 2017 r., nadane 13 stycznia 2017 r., zmieścił się przede wszystkim we wspomnianym krótkim 7-dniowym terminie, ale i 14-dniowym terminie na zawiadomienie Prezesa URE o zmianach, oznaczonym w pkt 2.4.1. i 2.7 koncesji.

Tym samym wobec zachowania przez powoda terminu ustawowego dla wniosku o zmianę koncesji z uwagi na modyfikację danych organ nie powinien, kierując się nadmiernym formalizmem, oczekiwać, że powód złoży oddzielnie powiadomienie o nowych danych (wynikający z koncesji) oraz wniosek, aby te dane zostały wprowadzone do koncesji

(wynikający z przepisów prawa energetycznego), tym bardziej, że w myśl obowiązującego art. 37 ust. 2c p.e., w odniesieniu do danych z art. 37 ust. 1 pkt 1 p.e., wystarczające jest wyłącznie złożenie wniosku o zmianę koncesji, bez potrzeby informowania o tej zmianie, co jest zrozumiałe, gdyż wyklucza dublowanie obowiązków przedsiębiorcy. Mnożenie obowiązków przedsiębiorcy w tej sytuacji niczemu bowiem nie służy a stanowi wręcz niezrozumiałą uciążliwość. Istotnym jest bowiem przede wszystkim, że organ otrzymał kluczowe informacje co do umiejscowienia prowadzonej przez koncesjonariusza działalności gospodarczej, które powinien wykorzystać.

Ewentualnie organ mógł zwrócić się do przedsiębiorcy o doprecyzowanie, czy ten ubiega się o zmianę koncesji, co też uczynił a powód potwierdził w piśmie z 16 czerwca 2017 r., wskazując, że składając informację o zmianie adresu „implicitnie wskazywał Prezesowi URE, że nastąpiły okoliczności wymagające zmiany koncesji”. Wprawdzie, jak podał, żądanie zmiany nie było jednoznacznie wyartykułowane, ale w świetle przedstawionych przez niego okoliczności nie powinno budzić wątpliwości po stronie Prezesa URE. W piśmie tym powód oświadczył wprost, iż potwierdza swój wniosek o zmianę koncesji w trybie art. 37 ust. 2c p.e. z uwagi na zmianę adresu.

W ocenie Sądu za faktycznym domniemaniem powoda, że organ podejmie stosowne czynności na podstawie pisma z 12 stycznia 2017 r. przemawia okoliczność, iż mimo, że w następujących po ww. piśmie wezwaniach organu do złożenia odpisu pełnego z KRS-u wskazywał on na konieczność złożenia wniosku o zmianę koncesji w terminie 7 dni od zaistnienia zmian danych, której zaniechanie zagrożone jest karą pieniężną, powód w reakcji na wezwania takiego wniosku nie złożył, przysyłając jedynie odpisy z KRS-u, uznając tym samym, że organ proceduje odpowiednio do jego pisma z 12 stycznia 2017 r. Dlatego dopiero po wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia powodowi kary pieniężnej w związku z podejrzeniem niewykonania obowiązku z art. 37 ust. 2c p.e. powód dowiedział się, że jego pismo z 12 stycznia 2017 r. zostało potraktowane wyłącznie jako pismo informacyjne, czemu się przeciwstawił potwierdzając, że wnosi o zmianę koncesji.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że dalsze wzywanie powoda przez Prezesa URE pismem z 14 lipca 2017 r. do sprecyzowania przedmiotu żądania, w szczególności wskazania, które koncesje obejmuje żądanie powoda i jaki jest zakres żądanych zmian, było nieuzasadnione, gdyż powód w swoim pierwszym piśmie z 12 stycznia 2017 r. wyróżnił dwie posiadane koncesje, a nie budziło wątpliwości, że powodem wystąpienia była zmiana adresu jego siedziby, czyli modyfikacja danych, które powinny znaleźć się w obydwu koncesjach.

Na marginesie Sąd stwierdził, że nawet jeśli Prezes URE przyjął, iż pisma powoda z 12 stycznia 2017 r. nie można traktować inaczej jak jedynie zawiadomienia i tak należało uznać, że istniały podstawy do odstąpienia od wymierzenia powodowi kary. Stopień szkodliwości czynu w tych realiach był bowiem znikomy, ponieważ organ regulacyjny został powiadomiony o zmianie adresu przedsiębiorcy, toteż wyeliminowane zostało niebezpieczeństwo niedoinformowania tego organu. Ponadto nawet skoro organ zajął stanowisko, że powód w piśmie z 12 stycznia 2017 r. nie złożył wniosku o zmianę koncesji a wyłącznie poinformował o zmianach danych, to w piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r. powód wyjaśnił jednoznacznie, że pismo z 12 stycznia 2017 r. taki wniosek stanowiło, mimo, że nie oznaczono go konkretnie jako „wniosek o zmianę koncesji”. W związku z tym trzeba byłoby uznać, że powód zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

Reasumując, z powyższych względów Sąd uznał, iż zaskarżona Decyzja podlegała uchyleniu na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na uwzględnienie odwołania w całości, pozwanego należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz powoda zwrot kosztów procesu. Na powyższe koszty składa się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.) oraz 34,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa głównego i substytucyjnego, jak też uiszczona przez powoda kwota 100,00 zł z tytułu opłaty sądowej od odwołania.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik